

Folketingets Kirkeudvalg
lov@ft.dk
Mikkel Bjørn (mikkel.bjorn@ft.dk)

Kirkeudvalget har ved brev af 15. september 2025 (KIU alm. del – spørgsmål 82) bedt om min besvarelse af spørgsmål:

”Vil ministeren redegøre for, om det er i overensstemmelse med menighedsrådsloven og de gældende regler for folkekirkens økonomi, at et menighedsråd – som det skete på Vesterbro den 29. april 2025 – kan bevilge midler fra kirkekassen til et arrangement, hvor en imam honoreres, og hvor der afholdes bespisning i en moské?”

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
e-post km@km.dk

Akt nr.: 524052

Dette akt nr. bedes oplyst ved henvendelse ministeriet

Dato: 10. oktober 2025

Svar:

Den relevante hjemmelsbestemmelse for menighedsrådets anvendelse af kirkekassens midler findes i lov om folkekirkens økonomi § 2, stk. 1. Ifølge denne kan et menighedsråd af kirkekassen afholde udgifter vedrørende:

- 1) Sognets kirkelige virksomhed
- 2) Sognets begravelsesvæsen
- 3) Indtægtsdækket virksomhed, som udøves i tilknytning til sognets kirkelige virksomhed og begravelsesvæsen, jf. nr. 1 og 2
- 4) Fremme af det kirkelige liv i provstiet
- 5) Kirkelige formål af betydning for stiftet som helhed
- 6) Den kirkelige betjening af folkekirkens medlemmer i udlandet
- 7) Personregistrering

Bestemmelsen fik den nugældende formulering ved lov nr. 41 af 28. januar 2009 om ændring af lov om medlemskab af folkekirken kirkelig betjening og sognebåndsløsning, lov om folkekirkens økonomi og forskellige andre love (Effektivisering af folkekirkens økonomi og administration samt udvidet adgang til kirkelig betjening m.v.). Af lovbemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, L 27 som fremsat, side 863, fremgår det, at det ikke vil være ønskeligt at give en mere præcis definition af ”kirkelige virksomhed”, ”det kirkelige liv” eller ”kirkelige formål”. Dette skyldes, at der er store forskelle i opfattelsen af, hvilke aktiviteter der kan betegnes som ”kirkelige”, og som det enkelte menighedsråd dermed kan finansiere af kirkekassen.

Det har således ikke været hensigten med økonomilovens § 2 at begrænse det kirkelige livs mangfoldighed. Afgrænsningen af, hvad kirkekassens midler kan anvendes til, er derfor i første omgang overladt til det enkelte menighedsråd. Menighedsrådene kan dermed foretage et skøn, fx når der afholdes arrangementer med dialogformål m.v.

Tilsynet med menighedsrådenes økonomiske forvaltning varetages af provstiuudvalget og stiftsøvrigheden, jf. menighedsrådslovens § 45, 1. pkt. Jeg kan i den sammenhæng henvise til mit svar af 8. oktober 2025 på KIU alm. del spm. 81,

hvor jeg redegør nærmere for reglerne for budget, regnskab og tilsyn i forhold til kirkekasserne.

Akt nr.: 524052
Side 2

Morten Dahlin

/ Martin Barnkob Lindgreen